

Mødet den 7. Januar 1909.

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 459—1908). Indenrigsministeriets Cirkulære af 22. Decbr. 1908 om Tilskud til **Hjælpekassen** og velgørende Foreninger.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 235—1908). **Arbejdsløshedsinspektørens Beretning** for 1907—08.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 399—1908). Indenrigsministeriets Samtykke til at Kommunen overtager Garantien for et Laan paa 57000 Kr. til Restauration af **Frue Kirkes** Tag og Spir.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 371—1908). Justitsministeriets Samtykke til Magelæg og Bortsalg af nogle Parceller tilhørende Dødsboet efter Jomfru Sjelle.

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 141^a—1908). Skrivelse fra Indenrigsministeriet om at et Andragende fra Indehaveren af Gæstgiveriet i Frederiksballe Nr. 76 om Tilladelse til uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 121 af 20. April 1905 at beværte andre end Tilrejsende ikke kunde bevilges.

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 25—1908). Meddelelse om at det ved skriftlig Votering var vedtaget efter afholdt Lici-

tation at overdrage Murer- og Tømrerarbejdet til Overlærerboligen ved **Borgerskolen i N. J. Fjordsgade** til henholdsvis Murermester L. C. Larsen for 10273 Kr. og Tømtermester F. Svendsen for 6077 Kr. samt Leveringen af Vinduer til nævnte Skole til Snedkermester K. Andersen for 10149 Kr.

Til Efterretning.

7. Valg af et Medlem til **Valgbestyrelsen for 9. Landstingskreds.**

Nørgaard foreslog at genvælge Formanden.

Mikael Johansen kunde ikke, da det var et politisk Valg, stemme paa Formanden, som ikke tilhørte samme politiske Parti som Taleren, men skulde foreslaa at vælge Hr. Magnus Nielsen.

Nørgaard syntes ikke, der var Anledning til at gøre nogen Forandring, og mente, at der, hvis det var et politisk Valg, var saa meget mere Grund til at vælge Formanden.

Formanden valgtes.

8. (J. Nr. 458—1908). Forslag til reviderede **Love for »den danske Købstadforening«.**

Formanden ansaa det for bedst at ned-sætte et Udvalg til at fremkomme med eventuelle Ændringsforslag.

Nørgaard fremhævede, at Forslaget var mere tidssvarende end de nugældende Love samt i Overensstemmelse med de nye Kommunallove. Han kunde oplyse, at der saavel i det Udvalg, der havde udarbejdet Forslaget, som i Repræsentantskabet var opnaaet Enighed om Forslaget, uagtet alle politiske Partier var repræsenteret.

Jakob Jensen mente, at Forslaget trængte haardt til Revision, hvis det skulde kunne bruges, idet det gjorde det muligt for en enkelt Side i Bestyrelsen at holde alle andre nede.

Nørgaard gjorde atter opmærksom paa, at

hele det nedsatte Udvalg, ogsaa Hr. Jakob Jensens Meningsfæller, havde tiltraadt Forslaget, efter hvilket Forholdstalsvalgmaaden skulde anvendes over hele Linien.

Simonsen kunde slutte sig til Hr. Jakob Jensen. Købstadforeningen havde hidtil ikke haft nogen overvættets stor Betydning, og Forslaget syntes at gaa ud paa saa vidt mulig at holde alt i de gamle Baner. Bestemmelserne om Forholdstalsvalg og $\frac{2}{3}$ Majoritet var ret mærkelige, da Forholdstalsvalg maatte være tilstrækkelig. Endvidere var det ret mærkeligt, at Repræsentanterne kunde blive ved at fungere, selv efter at de ikke var Medlem af noget kommunalt Raad. I det hele taget trængte Forslaget paa adskillige Punkter til at ændres, og Taleren skulde derfor anbefale Nedsættelse af et Udvalg til at komme med Forslag om Ændringer.

Jakob Jensen ansaa det for ligegyldigt, om en enkelt Partifælle havde en anden Mening end han, idet han vilde have Lov til at gaa sine Veje, naar det foreslaaede ikke passede ham. Man skulde ikke af sine Meningsfæller lade sig binde i alle Henseender.

Nørgaard vilde efter de faldne Udtalelser anbefale Nedsættelse af et Udvalg, idet han ikke tvivlede om, at dette vilde komme til det Resultat, at Forslaget gjorde Ret og Skel til alle Sider.

Mousten fremhævede, at det forkerte ikke laa i, at der anvendtes Forholdstalsvalg, men i at dette foretoges to Gange. Efter Forslaget kunde et Parti paa 51 Medlemmer faa lige saa mange Repræsentanter som et Parti paa 100.

Mikael Johansen saa ikke synderlig Anledning til at nedsætte et Udvalg, da det var ret

ligeegyldigt, om Forslaget til de reviderede Love blev vedtaget eller ej.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Formanden, Mikael Johansen, Moustén, Nørgaard og Simonsen.

9. (J. Nr. 442—1908). Andragende fra »**Aarhus Teater**« om Tilladelse til at opføre en Glasveranda udenfor Restaurationen.

Nørgaard meddelte, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefalede Byraadet ikke at tage Standpunkt til Sagen, før man ved en Tegning havde haft Lejlighed til at skønne over, om Foranstaltningen vilde skæmme Teaterets Udseende, hvad der kunde være nogen Frygt for. Skulde denne Frygt vise sig ubegrundet, kunde Udvalget anbefale, at Pladsen overlodes Teateret for 10 Aar mod en aarlig Afgift af 500 Kr. Dog maatte de endelige Planer approberes af Byraadet.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 59—1908). Andragende fra Arkitekten for **den jydsk Fødselsstiftelse** om Tilladelse til Anlæg af septic-tanks for Afløb fra Stiftelsens Vandklosetter.

Vestesen kunde paa Brolægningsudvalgets Vegne anbefale, at Tilladelsen gaves paa Vilkaar, at Afløbet passerede et Tank- og Filteranlæg paa Stiftelsens Grund, at Planerne for Anlægget godkendtes af Byraadet, at Stiftelsen afholdt Udgiften ved Anlæg af Tank, Filter og Ledning til Boulevardens Kloak, at Spildevandsregulativets Bestemmelser overholdtes ogsaa med Hensyn til den aarlige Afgift pr. W. C., 25 Kr. pr. Sæde, og at Sundhedskommissionens Tilladelse til Anlægget indhentedes.

J. C. Petersen anmodede om at vente med

at tage nogen Beslutning, til Sundhedskommissionens Erklæring var indhentet.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke tænke sig, at Fødselsstiftelsen vilde blive taget i Brug, før efter at Kloakplanen for det paagældende Kvarter var fuldendt, antagelig 1911, og Stiftelsen vilde altsaa ved Tankanlæget blive sat i en unødvendig Bekostning.

V e s t e s e n ansaa det for rigtigt, at Byraadet fastsatte de tekniske og pekuniære Betingelser, inden Sundhedskommissionen, som jo slet ikke kunde se, om Anlæget var muligt, udtalte sig. Det var meget rigtigt, at Filteranlæget kunde skaanes, hvis Fødselsstiftelsen først kom i Orden efter Anlæget af de afskærende Ledninger, saa det vilde maaske være rigtigt at meddele Arkitekten, naar Kloaken blev færdig.

J a k o b J e n s e n anbefalede at give Tilladelsen, men samtidig gøre Stiftelsen opmærksom paa, at Tankanlæget muligvis kunde spares, og at Afgiften efter de afskærende Ledningers Fuldendelse kun vilde blive 10 Kr. pr. Sæde for denne Bydel.

J. C. P e t e r s e n skulde gerne indrømme, at Sagen først maatte behandles af det tekniske Kontor, hvad altsaa nu var sket, men derefter burde Sundhedskommissionen spørges; til sidst kunde Sagen saa gaa til endelig Vedtagelse i Byraadet. Hvis Sagen først blev vedtaget i Byraadet, og Sundhedskommissionen derefter ønskede noget forandret, maatte den ellers atter tilbage til Byraadet.

F o r m a n d e n var enig med Hr. J. C. Petersen i, at denne Forretningsgang var den rigtige. At der ved denne Lejlighed var sket Brud derpaa skyldtes, at Sagen formentlig hastede.

Nørgaard kunde anbefale at give Tilladel-
sen, men tillige gøre Arkitekten opmærksom paa,
at der snart vilde komme en Ordning, hvorefter
Anlægget kunde spares.

Indstillingen vedtoges, idet Andrageren vil
være at gøre opmærksom paa, at efter den ny
Kloakplans Gennemførelse vil Afgiften blive ned-
sat til 10 Kr. pr. Sæde og Anlægget af Tanken
spares.

11. (J. Nr. 443—1908). Andragende fra de samvir-
kende Afholdsselskaber om Koncession paa **Salg
af alkoholfri Drikke fra Udskænkingsvogne.**

Formanden forelagde Andragendet, efter
hvilket de samvirkende Afholdsselskaber ønskede
en 10 aarig Koncession, og oplyste, at Politimesterens
Anbefaling forelaa.

Jul. Andersen anbefalede Andragendet,
der gik ud paa at realisere en Tanke, som flere
Gange var blevet omtalt i Byraadet. Han ønskede
at spørge Formanden, om Borgerskab var nød-
vendig for Driften af Vognene.

Formanden oplyste, at Spørgsmaalet om
Borgerskab i sin Tid for de københavnske Vognes
Vedkommende havde foreligget for Højesteret.
Han erindrede ikke i Øjeblikket Resultatet, men
troede ikke, det københavnske Selskab blev nødt
til at løse mere end eet Borgerskab.

Mikael Johansen havde i og for sig ikke
noget imod Tanken, men syntes dog, Koncessions-
tiden burde indskrænkes til 5 Aar.

Filtenborg mente, at Udskænkingsvog-
nene vilde skade de næringsdrivende, og at de
vilde volde Ulemper paa de smalle Gader, særlig
Søndergade.

Bischoff kunde anbefale Andragendet, idet
han ikke troede, at Udskænkingsvognene vilde

skade nogen. Det var næppe ubeskedent at forlange Koncessionen paa 10 Aar, da der næppe vilde blive Tale om nogen lukrativ Forretning. Den Slags Udskænkningssvogne brugtes meget i Udlandet og var af ikke ringe Betydning for Smaafolk.

Jul. Andersen mente, at det blev Politiets Sag at paatale det, hvis Pladsen paa Søndergade ikke tillod Opstilling af en Udskænkningssvogn, og for Resten var Søndergade da ogsaa kun nævnt som en Mulighed i Andragendet. En Koncessions-tid paa 5 Aar kunde næppe modtages, da Vognene, hvoraf der tænktes anskaffet 6, kostede ca. 600 Kr. Stykket. Han kunde ikke se nogen Grund til at nægte Andragendet og anbefalede den 10 aarige Koncession.

Nørgaard pegede paa, at det var noget nyt, man ikke vidste, hvorledes vilde virke i vore smalle Gader, der tænktes paa. Han kunde derfor slutte sig til Tanken om en 5 aarig Koncession, da man saa til den Tid kunde blive af med Vognene, hvis de voldte Gene, men i hvert Tilfælde maatte Byraadet have Medbestemmelsesret med Hensyn til Vognenes Anbringelse.

Formanden ansaa det for rigtigst kun at udtale sig om den principielle Side af Sagen nu, saaledes at Koncessionens nærmere Bestemmelser gjordes til Genstand for en Forhandling mellem Andragerne og Brolægningsudvalget.

Mikael Johansen fastholdt sit Forslag om de 5 Aar. Hvis Vognene viste sig hensigtsmæssige, vilde Byraadet om 5 Aar næppe sætte sig imod at forlænge Koncessionen. Ved denne Lejlighed ønskede han oplyst, om man ikke kunde blive af med de grimme Plakatsøjler.

Müller kunde godt gaa med til at give An-

dragerne Koncessionen, men troede det ikke værd nu at tage Bestemmelse om, hvor Vognene skulde have Stadelplads. Den i Andragendet omtalte Plads ved »Vennelyst« var mindre heldig, fordi Værten i Etablissementet leverede rejsende Skolebørn Drikkevarer til en meget billig Pris. Han ønskede i denne Forbindelse at spørge, om der ikke kunde gøres noget for at forhindre den Maade, hvorpaa Gadesælgerne belejrede de rejsende Skolebørn.

J a k o b J e n s e n kunde ikke gaa med til at afgøre Sagen, inden den havde været i Udvalg. At give Koncessionen paa 10 Aar tiltalte ham ikke, da man ikke vidste, hvorledes hele Sagen vilde arte sig. Desuden maatte det erindres, at de Folk, der kom til at drive denne Næring, hverken kom til at svare Skat eller give Husleje af Næringen, uagtet de skabte Konkurrence for Folk, der svarede begge Dele. Skulde man imidlertid indlade sig paa Tanken, maatte Selskabet selvfølgelig give Pladsleje, ligesom man ogsaa maatte kunne forlange Stadelpladserne flyttet. Alt i alt var det maaske mindre rigtigt at give Koncessionen til et enkelt Selskab, for den Slags samledes den ene Dag og splittedes den anden. Det forekom ham heldigst, om den Slags Koncessioner, hvortil disse Udskækningsvogne saavel som Plakatsøjlerne hørte, kom til at sortere under et bestemt Udvalg.

S i m o n s e n mente, det var et Spørgsmaal, om Udskækningsvognene vilde faa Betydning for Indskrænkning af Værtshusdrikkeriet. Han skulde ikke nægte, at der i Foretagendet var nogen Filantropi, men der var ogsaa en god Del Forretning. Prisbillig blev Varerne i hvert Fald ikke. Desuden havde Sagen ogsaa en sanitær Side, idet

saadanne Vogne meget let kunde blive rene Smittekilder. Rensningen af Glassene ved de københavnske Vogne var absolut ikke meget værd. I Andragendet blev der nævnt, at Overskudet, hvis der blev noget, hvad der med de Priser var utvivlsomt, skulde anvendes til Afholdsbevægelsens Fremme. Dette Forhold trængte ogsaa til nærmere Undersøgelse, for det var ikke let at vide, hvad der mentes med Afholdsbevægelsens Fremme, om Pengene skulde bruges til mer eller mindre heldige Afholdsagitatorer, til politiske Møder eller til virkelig filantropiske Formaal. En 10 aarig Koncession var for lang, 5 Aar maatte kunne gøre det. Selskabet kunde jo begynde med 1 eller 2 Vogne og saa udvide Foretagendet, hvis det svarede sig. Han kunde anbefale, at Andragendet blev henvist til et Udvalg f. Eks. Brolægningsudvalget.

F i l t e n b o r g vilde henlede Brolægningsudvalgets Opmærksomhed paa det naturlige i, at der af hver Vogn blev forlangt en Afgift ligesom af andre handlende, der havde Stadelplads paa Torvene.

B i s c h o f f kunde stadig ikke se, at 10 Aar var for længe, særlig da andre Koncessioner var givet paa 30—40 Aar. Han havde intet imod, at der blev forlangt en Afgift samt anvist Stader, og anbefalede at give den ønskede Koncession med det samme eller overgive Sagen til et Udvalg.

J a k o b J e n s e n fandt det mærkeligt at oprette den Slags Udsalg, naar Hensyn toges til de Bestemmelser, der var truffet for Mælkeudsalgene, idet det sikkert ved disse Vogne vilde komme til at skorte en Del med Glassenes Renholdelse. Han var enig med Hr. Simonsen i, at der maatte være

bestemte Regler for Overskudets Anvendelse, da Udtrykket »Afholdssagens Fremme« blev brugt til mange Ting, blandt andet ogsaa i politisk Øjemed. Naar Hr. Bischoff havde slaaet paa, at andre Koncessioner var blevet givet paa 30—40 Aar, maatte han minde om, at Byraadets Flertal ved sidste Andragende om Koncession stemte imod at give nogen saadan. I det hele taget var det bedst nu at lade Koncessionernes Tid være forbi.

N ø r g a a r d slog fast, at der fremførtes flere og flere Grunde imod at give Koncessionen, og formodede derfor, at man, hvis Diskussionen skulde fortsættes, vilde komme til det Resultat at afvise Sagen. Maaske var der endog næppe nogen Grund til at henvise Sagen til et Udvalg.

B i s c h o f f oplyste, at Overskudet nærmest tænktes anvendt til Agitation her i Byen for Afholdsbevægelsen med gode Talere. Han bad Hr. Jakob Jensen erindre, at det var de samvirkende Afholdsselskaber, der androg om Koncessionen, og ikke en enkelt Forening.

J u l. A n d e r s e n var overrasket over de mange Indvendinger. Den Slags Vogne var prøvet mange Steder saavel i Udlandet som i København, men var det Byraadets Hensigt at fordre alle de fremsatte Krav gennemført, blev der næppe noget af Sagens Realisation her. Hr. Jakob Jensens Udtalelse om Mælkeudsalgene var meget rigtig, men der maatte i den Forbindelse erindres om, at uagtet Sundhedsautoriteterne ligeledes stillede store Fordringer til Slagterbutikkerne, saa foregik der en betydelig Kødhandel under aaben Himmel paa Torvene, De Varer, der skulde sælges fra Udskænkningstvognene, var dog i lukkede Beholdere, og selvfølgelig vilde der blive gjort alt for at

holde det hele i bedste Orden. Han skulde imidlertid intet have imod at henvise Sagen til Bro-lægningsudvalget til nærmere Forhandling med Bestyrelsen af de samvirkende Afholdsselskaber.

J a k o b J e n s e n havde ikke talt imod Kon-
cessionen, fordi han var imod Afholdssagen; ved
flere Lejligheder havde han i Byraadet talt mod
Udskænkning af spirituøse Drikke, engang endog
da Afholdsmænd i Raadet havde stemt derfor.
Grunden til hans Udtalelser maatte derimod søges
i, at han ikke vilde være med til at stille Afholds-
folkene gunstigere end andre. Naar Hr. Jul. An-
dersen drog Sammenligninger med Kødhandelen
paa Torvene, maatte han dog erindre om, at
Kødet blev kogt eller stegt, medens Udskæknings-
vognenes Varer var bestemt til at nydes i raa
Tilstand. I Anledning af, at Overskudet skulde
bruges til »Afholdsbevægelsens Fremme«, ønskede
han at spørge, om det var beregnet til Løn ti
eventuelle ny Byraadsmedlemmer.

M i k a e l J o h a n s e n maatte, hvis et Udvalg
skulde forhandle med Afholdsorganisationen, an-
mode dette om at forlange fuld Sikkerhed i sani-
tær Henseende. Denne Sag burde i Grunden,
inden man gik videre, henvises til Sundhedskom-
missionen.

N ø r g a a r d henstillede først at spørge Sund-
hedskommissionen og, hvis den sagde nej, da at
lade Sagen falde.

F o r m a n d e n mente, det fremmede Sagens
Behandling at henvise den til Bro-lægningsudvalget.

J a k o b J e n s e n syntes, man lige saa godt
kunde spørge Sundhedskommissionen først.

Det vedtoges at indhente Sundhedskommis-
sionens Erklæring.

Randers elektriske Jernbane om Bevilling af 1000 Kr. til Udgifterne ved foreløbige Arbejder.

Formanden meddelte, at der i Banens Forretningsudvalg var ført lange Forhandlinger dels om selve Baneanlægget dels om et Anlæg for Lys og Kraft. Det sidste Spørgsmaals Løsning var egentlig en Betingelse for det førstes, og Forhandlingerne havde derfor faaet en ret mange-sidig Karakter, saa der forelaa ikke endnu et egentlig Projekt. Det Spørgsmaal, der nu forelaa, var altsaa, om Byraadet vilde være med til at deltage i Udgiften til Forarbejderne, hvad der vel ikke var Tvivl om, skønt den Side af Sagen i Grunden forlængst burde have foreligget.

Filtenborg kunde godt gaa med til Bevil-lingen under Forudsætning af, at de øvrige inter-esserede Kommuner bevilgede et tilsvarende Beløb. Han havde set, at man ventede stor Indtægt af Trafikken til Riis Skov og Vejlby, men skulde det blive Tilfældet, tvivlede han dog om, at Aarhus havde større Interesse af at faa Banen langs Stranden.

Formanden havde stedse, naar Spørgs-maalet om at lægge Banelinien langs Stranden havde været fremme i Udvalget, taget bestemt Forbehold.

Vestesen ansaa det for heldigt allerede nu at berøre Spørgsmaalet om Frembringelsen af Elektricitet til Banens Drift. Da Tanken om Banen kom frem, var det Meningen at hente Kraften fra de danske Moser, men efter den gan-ske vist ret flygtige Undersøgelse, Taleren havde foretaget, kunde der meget godt være Tale om, at et kommunalt Elektricitetsværk kunde tage Konkurrencen op med en saadan Mosekraftstation. Aarhus Elektricitetsværk maatte nu kaldes et stort

Værk, og det var ikke umuligt, at det kunde levere Banen Kraften billigere end den eventuelle Mosekraftstation. Det forekom ham derfor rimeligt, at Byraadet forlangte Projektet udleveret til nærmere Undersøgelse angaaende dette Spørgsmaal, og han vilde foreslaa, at Bevillingen gjordes afhængig af, at Projektekten blev udleveret til Gennemsyn.

F o r m a n d e n troede ikke, der forelaa andet end det, Byraadet var bekendt med. Udvalget havde sikkert intet imod at forelægge Projektet for Byraadet, naar det var udarbejdet, men at gøre det til en Betingelse syntes vel skarpt; Talerens Tilsagn i den Henseende maatte være tilstrækkelig.

J a k o b J e n s e n ansaa det for givet, at Byraadet maatte bevilge Beløbet, da det, da det tiltraadte Udvalget, maatte have været klar over, at der vilde blive foreløbige Udgifter. Han ønskede at anmode de delegerede fra Aarhus om at lægge alt ind paa at forhindre, at Sporet blev ført langs Stranden. Byen var nu meget utilfreds med det Spor, der alt laa langs Stranden, og havde gjort sin Indflydelse gældende for at faa det bort, hvad ganske vist hidtil ikke var lykkedes, men skulde man nu faa elektrisk Kørsel der, fik man aldrig Kyststrækningen fri. Angaaende Leveringen af Elektricitet var Taleren stemt for at gaa den af Hr. Vestesen foreslaaede Vej.

M i k a e l J o h a n s e n kunde fuldt ud slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelse, idet det ikke gik an, at Byen selv lavede Konkurrence ikke blot til sit Elektricitetsværk, men ogsaa til sine Grunde. Hvis Banen førtes langs Stranden, vilde der desuden i Vejlbj skabes et meget farligt Skattely. Saa længe Regering og Rigsdag ikke

vilde gaa med til at drage alle ind under den mellemkommunale Beskatning, burde Aarhus Byraad aldrig gaa med til en Linie langs Stranden.

Müller ansaa det for selvfølgeligt, at Aarhus ikke kunde gaa med til at lægge Banen langs Kysten og føre 24 Tog daglig i hver Retning ad den Vej. Forøvrigt var det vist ikke Udvalget, men en Ingeniør, der foreslog at føre Banen den Vej, nærmest vel for Lettelser i teknisk Henseende. Med Hensyn til Kraftleveringen var Projektet næppe saa langt fremme endnu, at man kunde faa detaillerede Oplysninger.

Vestesen havde kun tænkt paa at faa udleveret saa meget Materiale, at Aarhus Elektricitetsværk kunde kalkulere sin Leveringspris. Angaaende Banens Indførelse i Byen var han fuldt paa det rene med, at den nuværende Bane var saa uheldig som mulig, men han kunde derimod meget godt tænke sig et elektrisk Banespor lagt langs Stranden, hvis Statsbanesporet kom bort, og der blev anlagt en pragtfuld Vej i Stedet, hvad hele Sagen burde ende med.

Formanden vilde nødig nu have nogen Diskussion om de to store Spørgsmaal, Banens Retning og Levering af Kraft, men skulde kun angaaende det sidste bemærke, at det var netop dette Spørgsmaal, det nu skulde drøftes og undersøges i Udvalget, saa Oplysninger derom vilde altsaa snart komme til at foreligge for Byraadet.

Jakob Jensen tænkte sig den Mulighed, at Statsbanerne ikke vilde have det elektriske Tog til at løbe paa sine Skinner. Der skulde altsaa lægges et nyt Spor, hvis den elektriske Bane skulde føres langs Stranden, og saa kom man aldrig af med Statsbanesporet. Under de nu-

værende Skattelove vilde Forholdene næppe blive heldige, hvis de skulde ordnes, som Hr. Vestesen tænkte sig, og der vilde ved at føre Banen Vest om Riis Skov skaffes lige saa stort Opland til Aarhus som ved at føre den Øst om Skoven.

F o r m a n d e n skulde indrømme, at det kunde lyde meget godt med Talen om Øst og Vest om Riis Skov, men Vest om vilde i Virkeligheden være at føre Banen nær til Mundelstrup, hvor Bakkedraget vilde bevirke umaadelige Udgifter ved Anlægget.

J a k o b J e n s e n gjorde gældende, at der med Hensyn til Stigningsforholdene var stor Forskel paa Dampjernbaner og elektriske Baner.

F o r m a n d e n skulde gerne indrømme dette, men efter de nu foreliggende Oplysninger var Forskellen ikke saa stor, som man almindelig tænkte sig.

M ü l l e r slog fast, at Banen vilde faa større Stigning ved at føres Øst om Riis Skov end ved at føres Vest om efter den først tænkte Plan med Udgangspunkt i Finsensgadekvarteret.

M i k a e l J o h a n s e n skulde, hvis Skattelovene blev forandret som af ham før antydet, være med til at aabne Vejene til og fra Byen saa vidt som muligt, men under de nuværende Forhold kunde han ikke være med til at vise de større Indtægter en Udvej til at blive fri for at betale Skat.

Andragendet bevilgedes.

13. (J. Nr. 3—1908). Den foreliggende Indstilling fra Brolægningsudvalget om **Efterbevilling** af en Overskridelse paa Konto XI. 3 overgik til 2. Behandling.
14. (J. Nr. 454—1908). Andragende fra **Hjælpekasens Bestyrelse om Bevilling af et yderligere Tilskud paa 15000 Kr.**

Formanden ansaa det for heldigst, at Andragendet henvistes til Budgetudvalget.

Jakob Jensen spurgte Budgetudvalget, om Kommunens Kassebeholdning ikke i de senere Aar var gaaet noget tilbage, for hvis det var Tilfældet, var Administrationen ikke saa god, som den burde være. Hjælpekassen burde selvfølgelig have saa frie Forhold som muligt at arbejde under, men der burde dog være et Samarbejde med Byraadet, saaledes at man kunde vide, om de Penge, der skulde bruges, var tilstede. Han skulde derfor henstille at søge et saadant Samarbejde optaget og samtidig, at Pengene til Hjælpekassen blev bevilget maanedsvis. Da Hjælpekassen imidlertid for Øjeblikket ingen Penge havde, vilde han foreslaa at bevilge 4000 Kr. for Januar.

Nørgaard anbefalede at henvise Sagen til Budgetudvalget og var enig i, at var uheldigt, at der ikke saa sjældent maatte tages op af Kassebeholdningen. Skønt der ved Budgetbehandlingen var blevet bevilget Maksimum til Hjælpekassen, altsaa det Staten kunde deltage i, var det ikke umuligt, at der kunde være Anledning til at gaa videre, men derfor vilde det ogsaa være rigtigt som fremhævet af Hr. Jakob Jensen at benytte Lejligheden til at faa en Forhandling i Gang mellem Hjælpekassens Bestyrelse og Kasseudvalget. Han vilde have foretrukket, at denne Forhandling kom i Gang, inden der blev bevilget yderligere Tilskud, men paa den anden Side skulde han gerne indrømme, at det vilde være mindre heldigt for Hjælpekassen at staa Maaneden igennem uden Penge i Kassen, saa det vilde vel nok være rigtigst straks at bevilge et Beløb, men foreløbig kunde man nok nøjes med 2000 Kr.

Filt en b o r g var forbavset over, at de bevilgede Penge allerede var brugt, særlig da der ikke kunde siges at have været ekstraordinær Arbejdsløshed i det forløbne Aar. Han havde hørt, at Administrationen af Kassens Midler var mindre heldig, idethverisær af Bestyrelsesmedlemmerne havde en Kasse. Han kunde slutte sig til Forslaget om at nøjes med de 2000 Kr. nu og kunde anbefale at optage en Forhandling med Ligningskommissionen om at paaligne noget mere end de 5 %, der paalignedes ud over Budgettet for at imødegaa uforudsete Udgifter.

M i k a e l J o h a n s e n fremhævede, at Kassen havde brugt det fulde Beløb, Loven forudsatte, i Aarets 9 bedste Maaneder. Ganske vist var Institutionen ny, saa det var ikke underligt, om der maatte gives Lærepenge, men hvis Byraadet bevilgede alt, hvad Bestyrelsen forlangte, vilde denne maaske heller ikke blive tilstrækkelig kritisk. Af forskellige Grunde vilde det derfor være heldigt, at der kom en Forhandling i Gang med Kassens Bestyrelse.

S i m o n s e n mente, at det stod Byerne frit for at bevilge saa meget, der var nødvendigt, og at det ikke var usandsynligt, at Aarhus kunde faa en Del af det refunderet, som Byraadet bevilgede ud over de 30 Øre pr. Indbygger. Det kunde godt være, at nogle uværdige var blevet hjulpet af Kassen, men paa den anden Side kunde det ogsaa godt være, at mange værdige ikke havde faaet den nødvendige Hjælp. En tuberkuløs Mand havde saaledes faaet 11 Kr. om Ugen af Fattigvæsenet, medens han var paa Sanatoriet, men efter at han midlertidigt var kommet derfra og indlagt paa Kommunehospitalet, der ikke blev betragtet som anerkendt Sanatorium, kunde

Fattigvæsenet ikke mere hjælpe, og Hjælpekassen havde kun været i Stand til at yde 5 Kr. om Ugen. Saadanne Forhold var uheldige, og derfor maatte der en Forhandling i Gang, saa de, der trængte, kunde blive hjulpet godt og forsvarligt. Han kunde derfor anbefale Hr. Nørgaards Forslag om straks at bevilge 2000 Kr. og saa afvente Forslag fra Budgetudvalget om yderlig Bidrag.

Samuel sen bekræftede, at Byen muligvis kunde faa en Del af det yderligere Tilskud refunderet.

Det vedtoges straks at stille 2000 Kr. til Raadighed for Hjælpekassen og iøvrigt henvise Sagen til Budgetudvalget.

15. (J. Nr. 107—1908). Det foreliggende Andragende fra **Hjælpekassens Bestyrelse om Bevilling af 7 Telefoner** paa Kommunens Regning for 7 af Hjælpekassens Bestyrelsesmedlemmer henvistes til Budgetudvalget.
16. (J. Nr. 337—1908). Den foreliggende Indstilling fra Politiasistenten om at ansætte **Timelønnen for Snekastere** til 43 Øre tiltraadtes.
17. (J. Nr. 455—1908). Meddelelse fra Bestyrelsen for Aarhus tekniske Skole om Uddeling af Renterne af **Prins Valdemars Fond**.

Til Efterretning.

Udenfor Dagsordenen meddelte

- 18 R a h r, at der i København var blevet dannet en Komite for Indsamling til de nødlidende i Syditalien, og at en lignende Komite var under Dannelse her, allerede forinden Grosserer Baune i Bladene fremsatte sit Forslag om, at Kommunen skulde lægge for. Hvis Byraadet skulde have Sympati for Tanken, vilde det være rart at vide det, da det kunde faa Indflydelse paa Komiteens Arbejde.

N ø r g a a r d fandt Tanken smuk, men noget

andet var det naturligvis, om Byens Finanser til-
lod at give et Bidrag, man kunde være bekendt,
men Sagen kunde jo nærmere overvejes. Enten
Byen imidlertid gav et Bidrag eller ej, vilde det
dog være rigtigt, at en Repræsentant for Kom-
munen deltog i Indsamlingen.

M i k a e l J o h a n s e n havde ventet, at Hr.
Baunes Forslag havde foreligget for Byraadet, da
Hr. Baune havde meddelt ham, at han selv havde
indleveret det. Ulykken i Italien var den største,
der hidtil var sket, og det vilde være smukt, om
Byen kunde yde et Bidrag til Afhjælpning af Nø-
den, hvad han for sit Vedkommende gerne gik
med til, men Bevillingen skulde gerne vedtages
enstemmig. Han skulde gerne indrømme, at det
kunde faa farlige Konsekvenser at komme ind
paa den Slags Bevillinger, men nærværende Til-
fælde var saa enestaaende, at der nok kunde ses
bort derfra.

F o r m a n d e n havde intet Forslag modtaget
fra Grosserer Baune. Han ansaa det for rigtigst
at henvise Sagen til Budgetudvalget, og at et
Medlem af Byraadet tiltraadte Komiteen.

J a k o b J e n s e n var klar over, at det var
en meget stor Ulykke, der var overgaaet Italien,
men der var ogsaa mange her hjemme, der led,
og det var vanskeligt at faa Byens Midler til at
slaa til. Desuden kunde det ogsaa siges, at Italien
selv kunde afhjælpe Nøden, da Midlerne dertil
var for intet at regne mod de Beløb, Landet
brugte til sine Militærudgifter. Da Sagen imid-
lertid ogsaa kunde ses fra den Side, at Bidragene
vilde være en Spore til at udjævne det, der laa
Nationerne imellem, kunde han støtte Forslaget
om at henvise Sagen til Budgetudvalget.

F o r m a n d e n spurgte, om Komiteen var
dannet.

R a h r meddelte, at man ikke havde ønsket at danne Komiteen, før man vidste, om Byraadet vilde bevilge et Bidrag eller indtræde som Medlem.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog, at Byraadet skulde udtale sin Sympati for Tanken og iøvrigt henvise Sagen til Budgetudvalget.

S i m o n s e n ansaa det for en overordentlig smuk Tanke direkte at støtte med Bidrag, og Forholdene maatte vel snart være saaledes, at Hjælpen kunde komme derned, for i disse Dage kunde Penge ikke gøre det. Hvis Byen havde Raad, vilde det være smukt at give et Bidrag, hvad ogsaa vilde illustrere Broderskabsfølelsen mellem Folkene. I Grunden var dette egentlig en Opgave for Staten at tage op, idet den kunde bevilge en Sum, der ikke smuldrede hen, og som kunde give Italien et Begreb om, at der her var et Folk, som hyldede Solidaritetsfølelsen.

S a m u e l s e n vilde gerne i Rigsdagen være med til at støtte et Forslag om Hjælp. Han kunde anbefale at henvise Sagen til Budgetudvalget.

N ø r g a a r d forekom det, at Diskussionen om en saa alvorlig Sag ikke gerne skulde slutte med, at Sagen henvistes til Budgetudvalget. At henvise den til Budgetudvalget var man naturligvis enig om, men Raadet burde ogsaa for straks at vise sin Sympati over for de ulykkelige Mennesker opfordre Formanden og et Par andre Medlemmer til at tiltræde Komiteen.

Formanden, Mikael Johansen og Olesen valgtes til at tiltræde Komiteen, og Spørgsmaalet om Størrelsen af det Bidrag, Kommunen vil skænke, henvistes til Budgetudvalget.

